

SVENS BIBELOVERSIGT - NAHUMS BOG

Bogens hvem, hvad, hvor:

Nahums Bog følger Sefanias. Den er henvendt til det mægtige Assyriske rige, og forkynder om dets prægtige hovedstads totale undergang. Ligesom Jonas 150 år tidligere havde talt Guds domsord over Nineve, så lyder dommen igen, men denne gang med modsat effekt, nådens tid var løbet ud for Nineve og nu stod den til at modtage sin straf.

Forfatter:

Nahum kom fra Elkosh, en landsby syd for Jerusalem og foruden til Nineve havde han også et budskab til Juda (1:15). Jf. kirkefaderen Jeronimus kom Nahum oprindeligt fra Galilæa, hvor landsbyen senere fik navnet Kapernaum (Nahums by).

Mere siges der ikke om Nahum, end det der kan udledes af hans profeti. Han var en meget levende forkynder, der beskrev det han så i sit syn, helt ned i detaljer og på en meget lidenskabelig måde (2:4-11). Det var som om, han selv havde lidt under Assyriens grusomme åg (3:19).

Tidspunkt:

ca.625. Nahum profeterede efter Sefanias og samtidig med Jeremias, medens Josija (640-609 f.Kr.) var konge i Juda. (2 Kong 22-23; 2 Krøn kap. 34-35).

Assyrien var stadig den dominerende supermagt (2 Krøn 33:10-11), især efter Assurbanipal (år 669-627) havde udryddet den etiopisk-egyptiske hovedstad Theben i årene 665-663. f.Kr. (3.8-11; Sef 2.12).

Alt imens Josija udviklede sine reformer (år 632-622), begyndte nye riger at rejse sig, og Assyrien mistede kontrollen over Juda. Først kom de Skytiske (Ukrainske) invasioner ned langs Middelhavskysten i årene 635-632 f.Kr.

Det gav Egypten mulighed for igen at bryde fri af Assyrien. Ca. 10 år senere begyndte Mederne (Iran) mod øst at rejse sig, og i år 626 blev også Babylon selvstændig.

Disse to riger gik sammen og udryddede den Assyriske stormagt bl.a. ved, efter en to årig belejring, at tilintetgøre hovedstaden Nineve, (år 612; 3:14-18; Sef 2:13-15).

Alt tyder på, at Josijas reformer var begyndt at virke (1:7-13; 2:1), da Nahum tydeligt forudsagde Assyriens endelige fald (1:14; 3:1-4,19).

Motiv:

Assyrien havde på den grusomme måde hærget Mellemøsten i over 150 år. Det var berygtet som det mest onde storrige på grund af den måde, de besatte folkeslag blev mishandlet på.

Både Israel og Juda havde oplevet de Assyriske hærs grusomme hærgen og dets generalers kyniske og nedværdigende foragt (2 Kong kap.17-19).

Assyrien havde tilintetgjort Nordriget og ført Israels 10 stammer i eksil. Nineve havde haft sin chance for at tage imod Gud nåde under Jonas, men riget var hurtigt faldet tilbage til dets grusomme ondskab og vold (Jon 3:8-10).

Derfor var riget i gang med sine sidste krampetrækninger et årti efter Kong Assurbanipals død (668-626 f.Kr.), selvom det havde nået sit politiske og kulturelle højdepunkt under ham. Det er disse krampe-trækninger, Nahum beskrev. Han så at Nineves mål af ondskab var fyldt og skulle komme til at mærke Guds hellige harme og hævn.

Bogens opbygning:

1:1-2:1	Guds retfærdige hævn og frelse.
1:1	Overskriften på Nahums syn
1:2-10	En lovprisning af den hellige, retfærdige Gud
1:11-2:1	Juda frelst og Assyrien straffet
2:2-3:19	Nineves tilintetgørelse.
2:2-14	Nahums detaljerede syn af dommen over Nineve
3:1-7	Årsagerne til Nineves dom og straf
3:8-19	Nineves totale afmagt overfor Guds dom

Bogens indhold:

Guds rensende dom skaber grundlaget for at forvandle verden.

Nahum har ét hovedbudskab og det er, at Gud er hele verdens store og retfærdige dommer. Denne sandhed kom til udtryk i Guds tilintetgørende straf over Assyrien, pga. dets ubeskrivelige grusomhed og ondskab.

I. Gud er hele verdens dommer.

Gud er hele verdens dommer, ikke kun Israels, og ingen afguder kan frelse fra ham. Han straffer og frelser alle folkeslag efter sin hellige retfærd. Guds retfærd kommer til udtryk i lidenskabelig hævn over ondskab. Ingen går ustraffet, for Gud vil rydde verden for ondskab (1:2,9). Det er muligt at søge værn og beskyttelse hos Gud, for ingen kan standse ham i at frelse (1:1-13).

II. Når dommen kommer.

Nahum beskriver krigens grusomme rædsler, når verdensrigerne belejrer og ødelægger Nineve (2:14)

Årsagen til Nineves dom er, at Assyrien har været alt for grusom og grisk (3.1). Derudover har den forført folkeslagene med sit åndelige fordærv (3:4).

Nineves enorme fæstningsværker vil ikke kunne give dem beskyttelse (3:8-19), for intet i den menneskelige eller åndelige verden kan beskytte, når Gud udløser sin retfærdige gengældelses dom.

Bogens temaer:

Nahum fokuserer sit syn på Gud som dommer. Han vil dømme verden i retfærdighed, og ingen vil kunne undgå denne dom, men han tilkendegiver altid, at der er en anden vej. Det er muligt at finde nåde hos ham.

Der er kun dårlige nyheder for syndere, der ønsker at fortsætte i deres oprør imod Gud og trodse hans vilje. Guds klare advarsel til alle er, at fordi han er universets Herre, vil han komme og dømme verden. Hverken åndelige kræfter, store fæstningsværker, menneskelig styrke eller økonomisk velstand kan stille noget op, når Gud udløser sin dom (1:14; 3:12-18).

De gode nyheder gælder enhver, der opgiver sit oprør og søger tilflugt hos Gud (1:7), og han skaber fred og værner disse fra alt ondt, og genopretter deres værdighed (1:11-13; 2:1,3).

Det er sådan et forhold Gud ønsker til alle sine børn, fordi han er god (1:7), og han er *sen til vrede*, fordi han ønsker at give mennesker mulighed for at standse deres oprør, omvende sig og finde tilgivelse og frelse hos ham (1:2; 2 Pet 3:9).

Baggrundsinformation:

Ord som harme, hævn, lidenskab (1:2, lidenskab på Heb.= jalousi), er ikke udtryk, der er populære at bruge om Gud. De er bibelske, men skal tolkes i lyset af Guds retfærd.

Hans harme er brændende, dog altid ren og retfærdig. Hans hævn er nøjeregnende korrekt og kun en retfærdig gengældelse, og hans jalousi er aldrig som vores, der er præget af misundelse, men en stærk nidkærlighed efter ret.

Derfor er der en retfærdig glæde, når retten sker fyldest. Der bliver ingen medynk, når Satan og alle der vil hans herredømme bliver kastet i ildsøen (3:7; Åb.20:10).

De vil have afvist Guds nådes tilbud i Kristus og bærer derfor straffen for deres egen ondskab, hovmod og oprør (3:19; Åb 21:8).

Bogens sammenhæng med resten af Bibelen:

Den historiske baggrund for Nahums Bog findes i de historiske bøger (se 2 Kong kap.22-23, 2 Krøn kap.34-35).

Hans domsbudskab bygger på den åbenbaring af Gud, Loven giver og er i tråd med tidlige profeters budskab om Herrens Dag.

NT lære om Guds endelige opgør ved Jesu genkomst bekræfter Nahums åbenbaring af Guds harme imod synd og dets ødelæggende konsekvenser (Rom 11:22; Åb kap.19-21).

Nahums bog komplementerer budskabet i Jonas Bog. Dengang fik Nineve Guds nåde ved at angre ondskab, nu får de konsekvensen ved at fortsætte i den.

Bibelen lægger meget vægt på Guds retfærdighed. Det betyder, at ondskab og uret i dette liv bliver straffet (1:2-3). Dette er vigtigt både for Guds retfærdige vilje, men også for at ofrene får godtgørelse for den uret, der er sket imod dem og får offentlig genoprejsning (Åb 6:9-11).

Herrens dom kommer på det rigtige tidspunkt, som kun han kender, når hans vredes mål er opfyldt. Det er muligt at forsinke Guds vredes dom (Jon 3:10), men den kan aldrig ophæves (Åb 20:11-13).

Bibelen giver Guds tydelige advarsel til alle hans fjender om, at dommen kommer og at der vil være en total omfattende straf for synd (Åb 14:9-11).

Det kan ikke være anderledes, fordi Gud hader ondskab og uret. Har mennesker ikke direkte hørt Bibelen klare ord, har de alligevel ingen undskyldning, fordi alle har Guds lov skrevet på samvittigheden og de vil derfor dømmes ud fra det lys de har fået (Rom 2:12-16).

Det er Guds godhed, at han ikke for evigt vil acceptere en verden, der er fordærvet og forvredet (1:9).

Jesus i det Gamle Testamente:

Jesus er den helt rigtige til at være menneskeheden dommer, fordi han er fuldkommen kærlig og retfærdig, men også fordi han som menneske har været fristet i alle ting og har lidt som offer (1:2; Matt 25:31-46; Joh 5:26-27; Hebr 4:15).

Bogens mest kendte afsnit:

1:2-2:1 Guds rejser sig til sin vredes dom.